

1500
ע.ע.

מדינת ישראל
הכנסה

ישרוטקול מס' 73/2

מישיבת ועדה הכספית
פיוס ב', כ"ד באדר א' תשי"ז - 25.2.1957
(בשעה 10.30)

נכ"ר :

חברי הועדה: י. גורי - יו"ר

- א. אלטמן
- א. אפרתי
- י. בדר
- ש. דיין
- א. הרצפלד
- ט. חזני
- ז. סוזיאב
- י. ספיר
- כ. קלמר
- י. קרגמן
- א. בהיר

מוזמנים:

- ל. אשכול - שר האוצר
- מר בר-יוסף - המפקח על הבנקים
- מר הניג - היועץ המשפטי של משרד האוצר

ש. בזק - מזכיר הועדה

סדר-היום:

1. צו בדבר קביעת שיעור הריבית המכסימלית;
2. ביטוח חיים צמוד ערך.
3. שאלות לשר האוצר;
4. חוק להיקון פקודת מס-הכנסה;
5. אישור משכורות הקאזים;
6. אישור משכורות השרים;
7. חסובת מנהל משרד העבודה בקשר למסירת עבודות במכרזים.

צו בדבר קביעת שיעור הריבית המכסימלית:

פותח את הישיבה.

היו"ר י. גורי:

(קורא את "דברי ההסבר" לצו)

שר האוצר ל. אשכול:

מה היו הכנסות הבנקים מריבית בשנת 1956?

א. בהיר:

אם אינני טועה, ההלוואות בטבע ישראל
בשנתי ייצאו ניתנות בריבית של 5,5%.

שר האוצר ל. אשכול:

הריבית על הלוואות מהקרנות המשותפות של הממשלה והבנקים היא 7,5%.

א. בהיר:

האם העלאה הריבית המכסימלית מ-9% ל-10% היא הכרחית בגלל מצבם של הבנקים?

י. בדר:

היוח ורס היוח קיבלנו את חיוכן הצו, אני מבקש שטיוט הדיון עליו לא יחקיקים היוס.

יש לי רושם שלגבי הבנקים הגדולים הריבית של 10% היא מוגזמת מאוד. אנחנו זוכרים שמר הופיין ביקש לטובת המדינה לא לפרטם את הכנסות בנק ישראל, אילח לאחר שהן נחפרטכו בספר הנישומים, לכדנו שלבנק ישראל היה בשנה ההיא רווח של $2\frac{1}{2}$ טיליון לירות, וזה בימים שהבנק היה שומר בקפדנות על ריבית של 9%. הוכחה לכך שהבנקים עושים עסקים טובים היא העובדה שהם פתחו לאחרונה סניפים רבים. גם כשכורות עובדי הבנקים הן בין הטובות ביותר.

בעד מה מקבלים הבנקים ריבית? - ראית, בעד הטיכון - והטיכון הוא אפס; שנית, כדי להחזיר את הריבית לבעלי הפקדונות, שאף היא אפסית; שלישית, בעד השירות - וזהו גירם שצריך לברוק.

ההפרש של 1% בין הריבית של הבנקים הגדולים לבין הריבית של קופות המילווה איננו סטפיק, כי הוצאותיהן גדולות יותר, מכיון שההלוואות שהן נוחנות הן בסכומים קטנים והתחלומים לשיעורים.

היו"ר י. גורי:

האם אתה טבור כי אפשר לקבוע שיעור ריבית אחד לבנקים הגדולים ושיעור ריבית אחר לבנקים הקטנים?

י. בדר:

הצו הזה אינו מטפל בדני עסילות, שבאמצעותו אפשר היה לפתור את הבעיה הזאת. ההפרש של 1% איננו עונה על בעיית קופות המילווה, כה עוד הבנקים הגדולים יכולים לקבל ריבית של 11% על חלק ניכר מהאשראי שהם נוחנים.

ריבית של 10% על הלוואות לתעשייה, כלאכה וחקלאות חלה גם על האשראי הפרטי. יש לי ספק רב אם כדאי להגביל את הריבית של האשראי הפרטי ל-10% כאשר אגודה שיתופית יכולה לקבל ריבית בשיעור של 11%. כרגיל, אשראי פרטי חמיד יקר יותר מאשראי בנקאי. השוואת הריבית של האשראי הפרטי לאשראי של הבנקים הגדולים יגרום או לפגיעה בחוק או לחנק האשראי הפרטי, וזו טוב בעיה של כדיניות. אני חושש כי הצו הזה יגרום לכך שהאשראי הפרטי ילך לאפיק המסחר בדולרים יבזהב.

עוד דבר: שיעור הריבית שנקבע בצו איננו המכסימלי כי אם השיעור האחיד, מכיון שיש סונופולים לבנקים ולקופות מילווה, אין מקימים מוסדות חדשים, ולכונסדות הקיימים יש גישה לא להחזרות ביניהם בענין זה. בסצב כזה העולה החוש לא יקבל אשראי, אלא אם הממשלה חיון לו. אני חושש שגם החקלאים חסבול מזה.

בדרך כלל, הצו הנוצע אינו טוב. הוא אינו בא לחקן את המצב הקיים כי אם להרע אותו, ואם בכלל אפשר לאשרו, צריך לעשות זאת זמנית, אני מציע שחיה כוונה מוצהרת, שיהוד עם קבלת הצו חורכב ועד מונה לכדיקת הבעיה ככל הבחינות.

בזמן האחרון בתקלחי בפעיה כזאת :

פעל הטקבל מהאוצר אשראי לקניית סכונות בטכום של כיליון וחצי לירות ל-10 שנים, כחחייב לשלם לאוצר ריבית של 5,5%, אולם האוצר סוחר את האשראי דרך הבנק, אשר לוקח ריבית של 7,5%. פירוש הדבר שהבנק, אשר לא הכניט לעסק אף פרוטה - כי הכסף הוא של האוצר, שהוא בעצם אחראי רק לגבייה, כאשר לא קיימת בעיה של סיכון - כי הכסף מיועד לטכונות הנטועבדות לחוב - כקבל 30 אלף לירות לשנה. הטפעל ישלם בטשך 10 שנים ריבית של 150.000 לירות, סכום אשר יכול לקבוע אם יהיה ייצוא או לא. אין כאן גם אחריות של הבנק, כי האוצר מחליט למי לתת את הכסף דרך הבנק.

כ. קלטר:

יש דבר אחד טוב בצו - שיש הכדל בשיעור הריבית הפכסיסלית בין הבנקים הגדולים לבין הבנקים הקטנים, אם כי זה מוגבל רק לתעשייה, סלאכה וחקלאות, אבל זה כולל כמעט הכל. אולם ההפרש של 1% איננו ספייק, כי יש להביא בחשבון את הריבית בשיעור של 2,5% שהבנקים הגדולים נקבלים מההלואות שהטפסלה נוחנת באמצעותם כחציב הפיחוח.

אין זה נכון להגדיר את הבנקים הקטנים לפי ההון העצמי שלהם, כי ישנם בנקים עם הון עצמי קטן אולם היקף פעולותיהם גדול ועל כן גם הכנסותיהם גדולות.

בסיכום, אני מציע לקבוע, כי בנקים שההון העצמי שלהם אינו עולה על 500.000 לירות רשאים לקבל ריבית ככסינליט בשיעור של 12%.

י. אפרתי:

אינני מעוניין בהנחה לחקלאות, תעשייה וסלאכה, כי זה יהווה גורם מעכב לכתן אשראי. כיום הריבית בבנקים הטובים ביותר היא 13-14%. אני חושש שלאחר פרטום הצו הבנקים יתחכמו ויפצאו דרך לחוטפת, ועל כן אני מציע לקבוע ריבית ככסינלית של 11% לאשראי הניחן לצרכי תעשייה, סלאכה וחקלאות.

שר האוצר ל. אשכול:

בנק לאומי, בנק דיסקונט ובנק הפועלים הודיעו שיוכלו להסתפק בריבית של 10%.

י. אפרתי:

הטושג "אגודה שיחופית" איננו טושג שצריך חסיד לתח לו הנחות. ישנן אגודות שיחופיות הנוחנות אשראי בטכופים גדולים, ומטום כך הייתי מציע לקבוע אח האבחנה בשיעור הריבית לפי גודל ההלוואה ולא לפי גודל ההון העצמי של האגודה. כילווים בהצמדה בשיעור של 6,5% יתחרו עם הטילווים בשיעור של 10%.

י. בדר:

זה מוגבל לאשראי לסצך שנחייט.

י. אפרתי:

החוצאה מכך תהיה צטצום האשראי לזמן ארוך.

קביעה שיעור הריבית ל-10% ול-6,5% בהצמדה יצמצם את האשראי, ועל כן אני טוכן כבר לריבית ככסינלית של 11%.

ט. חזני:

בניגוד לחבר הכנסת אפרתי, אני מציע ריבית של 9% להלוואות הניחנות לצרכי תעשייה, סלאכה וחקלאות.

תעשייה, סלאכה וחקלאות.

האם הצו בענין זה יכול להיות כנוחק מהמציאות?

היו"ר י. גורי:

כל ריבית שחקבע חהיה כניתקת מהמציאות הקיימת, ההפרש בין 9% ל-10% טחבטא ב-1,700,000 ל"י, מכונט שבחנאים של היום יש לו השפעה על הייצור.

חזוני:

אם אומרים שהבנקים לא יוכלו לעמוד בכך, ברצוני לציין כי חנאי העבודה בבנקים הרבה יותר טובים מאשר בכל עבודה מקבילה בשירות ציבורי או פרטי והם הולכים ועולים. אם אנו נמצאים עכשיו כנצב של הצטנצנות, יש קונו רב לצמצום כהוצאות הבנקים, הנופיים הפורחים של הבנקים כוכיחים שהעסקים אינם רעים כל כך.

לדעתי, אפשר להקטין גם את הריבית על נכיון כשנה לגבי יטרות כמטבע ישראלי, כי הסדובר הוא באשראי לטרות חיוניות, שלא האוצר ולא בנק ישראל ייכנו מהריבית הזאת.

אני מציע להקטין גם את הריבית על הלוואות מחקציב הפיתוח, כי הסדובר בהלוואות לחקופה ארוכה, כך שיש לריבית זו משקל גדול יותר מאשר הריבית על ההון החוזר.

בסיכום, אני מציע: 1. ריבית ככסימלית בשיעור של 11%; 2. ריבית של 9% על הלוואות לצרכי חקלאות, העשייה ונלאכה; 3. שער נטו יוחר של בנק ישראל בשביל נכיון כשנה; 4. שער נטו יוחר על הלוואות להשקעות מחקציב הפיתוח.

י. ספיר:

כזכנו הודיע כאן שר האוצר שמהיה חקרה אחת של ריבית לכל ההלוואות וחקרה שניה להלוואות בהצרכה, נראה לי שקביעה ריבית ככסימלית למילווים טתם וריבית ככסימלית אחרת למילווים הניתניה לחקלאות, העשייה ונלאכה חשאיר פתח גדול גם לגופיים וגם לבנקים למצוא כל כיני צורות שהריבית לכעשה חהיה 11% ולא 10%.

שר האוצר ל. אשכול:

נניה אפילו שיהיה כך.

י. ספיר:

לשם מה לקבוע דבר שיודעים טראש כי לא יקייטו אותו?

אני כציע ריבית ככסימלית אחת ולא שתיים, כי האבחנה בין מילווים לתעשייה, מלאכה וחקלאות לבין מילווים לטרות אחרות היא ממוקפת מאוד.

היו"ר י. גורי:

עד כמה שידוע לנו, הלוואות לצרכי חקלאות, העשייה ונלאכה ניתנות ע"י הבנקים הגדולים, והם הודיעו על נרונותם להחפס כריבית של 10%. השאלה היא אם אנו צריכים להשאיר זאת לרצונת הטוב, או לקבוע זאת כחוק.

י. ספיר:

האפשרות לתת הלוואות כריבית נטוכה יוחר לענפים שאנו מעוניינים בעידודם נחונה לאוצר ולבנק ישראל במידה גדולה יותר מאשר ע"י ההפרש של 1% כריבית.

הייתי מבקש לקבל אינפורמציה על היקף האשראי וחלקיו לפי הבנקים, לפי הענפים ולפי גובה הריבית. לפי משרדים אלה אוכל לברר מהו חלק האשראי המכוון לפי הנראית הבנק או האוצר, מן כקציב הפיתוח, ולפי זה אוכל לקבוע אם יש צורך בחקרה אחת של ריבית או בשתי הקרות.

אני מציע שבנק ישראל יעשה מחקר על הריבית הדרושה לאגודות השיתופיות על כנה שיוכלו להתקיים, ואז נוכל לדון אם יש צורך בריכוז הגופים האלה או בביטולם. אני עוד נשיל ספק אם ריכוז יגרום לחסכון בהוצאות, כי היקף ההלוואות נשאר לפי הקצוות, וגם אין אפשרות לחסל סניפים.

ז. סווייזאב:

דאגתנו צריכה להיות, קודם כל, לאשראי הפרטי, שאינו יכול להתקיים בריבית של 11%. יש באשראי זה סיכון גדול יותר מאשר באשראי של הבנקים הגדולים. אם לא נדאג לאשראי זה, הוא עלול ללכת לאפיקים בלתי פרודוקטיביים למשק, כמו להשקעה בזהב.

שאלה למפקח על הבנקים: האם יש לבנקים אפשרות להעלות את דמי השירותים?

כן היה רצוני מאוד לדעת אם האגודות השיתופיות יוכלו להתחרות בריבית שנקבע להם.

ב"דברי ההסבר" נאמר שהאשראי לייצוא ניתן בריבית של 7,5%, אך הדבר לא נזכר בצו.

ש. האוצר ל. אשכול:

המסכות לקבוע זאת היא לא בידי שר האוצר, כי אם בידי נגיד הבנק.

ט. נר-יוטה:

כל הייצוא סמומן או מחוץ הקרבות המסוחפות או ע"י בנק ישראל, כך שישנה שליטה על כך.

ז. סווייזאב:

אני רוצה להביע את החשש שהבנקים יעלו את דמי השירותים, ואני מבקש שיעמדו על

המסמר בענין זה.

אם דעתי התופיה על הצו אניע כאשר נסכם את הדיון.

א. בהיר:

אני מציע שבהזדמנות זו יוחלט גם על הריבית הכבסימלית להלוואות כקציב הפיתוח, לא רק

אלה הניתנות באמצעות בנק ישראל, וכן על הריבית של ההלוואות הניתנות ע"י המוסדות לנחישבים.

היו"ר י. גורי:

כאחר שאנו צריכים לקבל את הצו עד יום רביעי, הרי ברור שלא נספיק לדון על

הבעיות שעורר חבר הכנסת בהיר, אפשר תמיד להעמיד שאלות על סדר-יוטה של הועדה.

א. בהיר:

אני מבקש לכלול זאת בסדר-יוטה של הועדה.

י. אפרתי:

אשר לשיעור הריבית של ההלוואות כקציב הפיתוח, אני יודע שנחמנתה ועדה מיוחדת

לבדיקת מצב החקלאות, והיא חברה גם את שאלת הריבית. אני מציע להמחין לפסקנות הועדה הזאת.

הוחלט לסכם את הדיון על הצו בישיבה שתקיימנו ביום ד'.

גישתו חליטה צמוד ערך

היו"ר י. גורי:

אבקש את חבר הכנסת מיזליאב למסור לנו דו"ח על דיוני ועדה המסנה בענין ביטוח חייח צמוד ערך.

מיזליאב:

נפגשנו עם נציגי חברות הביטוח וביררנו אתם כמה בעיות: טענו כלפי חברות הביטוח

שלמעשה לא ינהגו כשורה לגבי הטבות אם, מצד אחד, כאילו האוצר נוחן לו ניכוי של 10% ומצד שני חברת הביטוח משלמת לאוצר פרמיה של 5%, ויוצא שלמעשה הניכוי הוא 5% בלבד. לאחר שהאוצר הטכית לוותר על הקומיסיון של 5%, הוקטנו כל הפרמיות ב-5%.

הוועדה החליטה, פה-אחד, להסליץ בני

כליאת הוועדה לאשר את החכנית.

אושרה החכנית לביטוח חייח צמוד ערך.

שאלתו לשר האוצר:

מיזליאב:

אני מבקש להבהיר את הבעיה הבאה: אם

מפעל יקבל הליוואה בחנאי הצמדה בסך

10.000 ל"י, ויצטרך להחזיר אחרי 10 שנים 20.000 ל"י. בשאלח השאלה:

האם 10.000 הל"י הנוספות מחשבוה בהוצאה לצורך חישוב מס-הכנסה, או ייראו בהן הוצאה קפיטליסטית, ואז יצא שבעל המפעל יצטרך לא רק להחזיר סכום כפול מטכום ההלוואה, אלא שההפרש יהיה כהרווח שנשאר לו אחרי תשלום המס, וזו תהיה הכבדה כיוולה.

שר האוצר ל. אשכול:

זה חלוי במצב המשק, במצב הכחירים ובמצב ההכנסה, כך שקשה מאוד לקבוע זאת.

י. ספיר:

מה בקשר להודעה שר האוצר שהממשלה חגיש הצעה בענין הפיחות בנפרד לחוק לתיקון תקודח מס-הכנסה?

שר האוצר ל. אשכול:

ביום רביעי אמסור השוכה בענין זה.

חוק לתיקון תקודח מס-הכנסה:

היו"ר י. גורי:

היוח ושר הפנים ביקש כמה פעמים שישתפו

אוחו בדיון על כיטול החוספת לכ-הכנסה

בשביל הרשויות המקומיות, הודעה שאבקר אצלו ואברר מה בכוון. נתברר אשר-

הפנים ביקש כהחשב הכללי שיהן לו את תוכוח ההכנסות כחוספת זו סאז הוחלט

להטילה, כדי לראיה כי הרורים בעסק. יש אשר-הפנים טענה על עודף בסכום של

2 מיליון ל"י לזכוח הרשויות המקומיות.

אין לשר הפנים כל הצעות בקשר לביטול

החוספת הנ"ל, לא משום שהוא שלח אוחו, אלא משום שהרבר נעשה לפי החלטת

הממשלה, שהוא חבר בה.

י. ספיר:
האם יר הפנינו הביע דעה על הרווחים המנוצחים
בילטון המקומי להטיל סכום חדש חוטפת של כמה
אחוזים למס-הכנסה בשביל הרשויות המקומיות?

היו"ר י. גורני:
כבר אסרתי כי ברשויות המקומיות רווחת
דעה כי צריך לבקש חוטפת של 2-3% לטובת
הרשויות המקומיות, אבל לא על יחידות החוק הקודם.

י. ספיר:
האם יר הפנינו הביע דעה בענין זה?

היו"ר י. גורני:
הוא לא הביע דעה סופית, הוא מעיין בזה.
יש לו מחשבה בקשר להמרח חלק מהארנונה
הכללית במס הכנסה, אבל הוא מבין "זה לא יכול לחול על שנת 1957/8.

י. ספיר:
חבר הכנסת ורקח כיקש להזמין לפני ההצבעה
בענין ביטול החוטפת למס-הכנסה.

הוחלט לדחות את ההצבעה על כיטול החוטפת
למס-הכנסה בשביל הרשויות המקומיות.

אישור משכורות הקאדים

היו"ר י. גורני:
בשבוע שעבר אישרנו את משכורות הקאדים,
סבלי שנכנסנו לדיון על הדירוג. מספר
שתחולת המשכורות לקאדים היא כדין מחולת המשכורות לדיינים היהודיים
ולשושטי בחי המסח, אך יש צורך באישור פורמלי.

אשרו משכורות הקאדים וחולחלן חתיה כדין
חולת משכורות הדיינים היהודיים
והשושטים.

אישור משכורת השרים

היו"ר י. גורני:
עלינו לסיים את הדיון בסעיף 5 של החקון
לדיר שרים, הקובע שאם השר אינו רוצה
להטיל את דירתו הקודמת, הוא אינו מוותר ככל המסים. הוא יהיה חייב בתשלום
ההפוש בין זמי השימוש והמסים המניעים עבור דירת השר לבין אלה המניעים
עבור עירמת הקודמת.
י. ספיר:
החנ ודוח ההמורות בהרכבי המסלות מחייב
את השרים להחזיק בדירתיהם הקודמת,
לדעתי, יש לה דקדוקי עניות. אני חושב שאם נוחנית לחבר כמסלה דירה
בירושלית והוא מחזיק בדירתו הקודמת, אין לחייבו בשום מס על הדירה שהוא
מחזיק בירושלים בחוקף היוחו חבר כמסלה.

היו"ר י. גורני:
השר הוא אזרח וחייב לשלם מסים ככרו כל
אזרח. כשר הוא יסור, אבל כאזרח הוא משלם
את המסים.

י. ספיר:
אם השר מחזיק בדירתו הקודמת ומשלם בעדה
מסים, למה לחייבו לשלם עוד מסים בעד
דירה שהוא אינו זקוק לה באופן אישי אלא רק בחוקף המסידו?

י. קרגמן:

מדוע לחייב יר במסים כל כך גבוהים בגלל
רמת החליטה שהממשלה כחליבה אותו כשר?

כ. קלנר:

אני מציע לחייב את השר בחשלוט מסים כפי
שילח כדירתו הקודמת.

היו"ר י. גורני:

ביעץ הדיון על מסכורות היריבי ביקשנו
להכניס שני חיקונים: 1. לבטל את השחרור
מס המסחה: 2. לחייב בחשלוט מסים עירונית. לאחר שהממשלה קיבלה את
החיקונים, אין הגיון לדון על כך שחדש. אני מציע לדון רק על הבעיה שמעיק.
5 מספל בה.

א. בהיר:

הממשלה איבנה מחייבה את חבריה לגור
בדירות מפוארות. כלבד זאת, השרים מקבלים
משכורות, כך שאינני רואה כל הצדקה לא לרברי ח"כ קרגמן ולא לדברי ח"כ טפיר.

הוחלט לדחות את החיכום של מעיף 5 של
החקנון לדיור שרים.

ועדת מנהל משרד העבודה בקשר למסירת עבודות במכרזים:

היו"ר י. גורני:

ביעץ הדיון על בנייה 12 אלף יחידות דיור,
נחצורה שאלח המכרזים וטר עילח נחבקש
לחח הסבריה נוחמים בענין זה.

נר עילם:

הפדובר ביחידות שיכון שנמטרו בחדשים
אפריל 1956 - ינואר 1957. זה לחיחם
ליחידות שהיו בחקציב של השנה הנגמרה ועל חיכון המקדמה לצורך 12 אלף
יחידות דיור.

אגב, כשחוכנו 12 אלף היחידות, הוקצב
לכך הסכום הדרוש בלירות, אולח בינחייח חלה החייקרות והיה צורך לדון מדי
פעם על חוספה מכוסים לחקציב, כי החזקנו עצמנו קשורים למספר היחידות.
מאחר שנוצרו חצבים לא רצויים, קבענו לעצמנו כלל, כי בכירה שיחידות הבנין
לא יזדהו במציאות לסכום המקצב, נראה עצמנו קשורים לחקציב ולא למספר
היחידות המחוכנו, כך ש-12 אלף יחידות הבנין המחוכנו הצמצמו ל-11 אלף
יחידות קבע והיחר בצריפיים.

12 אלף יחידות דיור מתחלקות כדלקמן:

4000 יחידות (כחי קבע) הוקמות באמצעות אגף השיכון; 2500 יחידות (כחי-
קבע) הוקמות באמצעות חברות השיכון; כ-2700 יחידות הוקמות בהחישבוה;
בקינוצים ובמושבים, בעיקר בהחישבוה הקצימת. כ-200 מבנים של צריפיים
המפוזרים במקומות שונים.

הצריפיים הוקמים בעיקר ע"י "דיור לעילה";

חברה שליד מחלקת הקליטה של המוכנו, החברה הזאת קמה בשעתו למען שרת את
השימוש בצריפיים הישנים. כידוע, כשהוקמו המעברות היו בהן מבני עץ לבחי-
ספר, גני ילדים ומוסדות ציבור, וכאשר חוטלו המעברות העבירו את המבנים
האלה למעברות אחרות, רוב לא להזדקק לקבלנים, המארגנה היחידה הזאת ליד
מחלקת הקליטה של המוכנו. כהמשך לכך עסקו גם בהעברת צריפי מגורים - חוטלו
גם כמה מעברות של צריפיים - מצריף וחצי הקימו יחידות דיור מחוקנת, חברה זו
כורכבה מצוות שובדיה ממחלקת הקליטה של המוכנו וכמה מהנדסים ומנהלי
עבודה, והיא מבצעת את כל המלאכות הקשורות במבני עץ מתוך תקציב של אגף
השיכון. חברה זו גם הקימה את הפחונים, וכאשר חוטלו מעברות הפחונים, ריכזו

אם החומר במסגרת התיכונה, אגב, "דיוור לעולה" מקיים לצורך זה כמה מפעלים בכמה מקומות בארץ ומהווה גורם לחימוקח עולים וכני גוער על יסוד ליכוד תקצוע, הוחו גוף מיצר בשביל כחלק הקליטה גם אם המיטות ואם הריהוט הצנוע שמספקים לעולה, זוהי יחידה של החוכנות המועלת לא על בסיס של ריזיות.

י. ספיר:

האם נעיתה בדיקה אם דרך זו אינה יקרה יותר כאשר הדרך של ספיר העבודה לקבלנים?

ט. עילת:

מדל יעם בייעם אנו כוצאים גם סכרזים המולחים כי הדרך שהלכנו בה מוצדקת, גם סבקר הסדינה בחן אם הנושא הזה ולא מצא אוחו כראוי לביקורת.

מחיר המריה החדשה של למעלה מ-9000 יחידות דיוור נכסרו כבר לעבודה למעלה מ-3000.

מהמריה של 12 אלף יחידות דיוור מסרנו לקבלנים למעלה מ-3000, יזה מחיר ה-4000 של אגף השיכון. החחילו כבר בבנין 2500 יחידות של החברות.

3.388 יחידות הבנין שנכסרו לעבודה בין אפריל 1956 וינואר 1957 כוללות 5000 מהתקציב ו-3000 מהמקומה. מזה קיבל "טולל בונה" 5.650 יחידות יקבלנים פרטיים 2738 יחידות. לצורך ספירת עבודות אלו נערכו 17 מכרזים איזוריים, מהם 6 בינואר. מחוך 17 המכרזים נכסרו לקבלנים וכקומות המכרז 2700 ו-5600 יחידות נוספות מהסביבה הקרובה נכסרו לפי מוצאות המכרזים הקודמים.

בביצוע 8.383 יחידות הדיוור שנכסרו ב-17 מכרזים סעורבים 13 קבלנים ובחוכם "טולל בונה" יהן מבוצעת ב-28 יחידות.

מספר נוסף של מכרזים נמצא בהכנה

ואחריה כבר פורסמו. הוצאו כפרואר סירו על בנייה בקיבוצים שהשתתפו בו גם קבלנים פרטיים, ולפי המוצאות ברור הבנייה תחלג לכמה ידיות.

בגלל נימוקים יוניים נכסרו עבודות

הבנין של הקריה בנצרת ל"טולל בונה" על פי מ"מ ישיר. בדרך זו נכסרו ב-6/1955 94 יחידות ובשנת 1956 עוד 100 יחידות. בגלל קשיי התכנון נחעככה והתכניה ילכן נכסרי לעבדה רק 200 יחידות, מזה נכסרו 54 בדצמבר והיחר בינואר ובפברואר. המרוצת החריזים הקרובים תושלכנה היחידות האלה ייחחילו לבנות עוד 100 יחידות. כבר הכנסנו לדירות עולים טיולין, וישנה תכניה להכניס לדירות שמיגמרנה כחודש הבא עולים ממזרים, אשר יועסקו במקצועות יקידותיים. במשך שנים-שלושה חרשים נגמר תכנון עוד 200-300 יחידות ואז תעבוד אלה אופן ספירחן.

מכיון שהעליה בזמן האחרון היא במסדים

גדולים, התפק הבנין אינו כדכיק אם הצרכים. כאשר מדובר היה בעולים מצפון אפריקה, התחפקו בפחונים ושיכוני ארעי. במידה שמדובר על עליה מפולין וממצרים, לא ניתן להתפק בפחונים. גם הרכב המשתתות של העולים מאירופה מצריך מספר גדול יותר של יחידות דיוור, ועל כן במסירת עבדות ייכון קובעת גם בעית ההתפק, והקו שקבענו כענין זה נעשה בהתאמה עם סבקר הסדינה.